

ústavní listinou výslovně svěřena, ač z § 81 ú. l. plyne, že její kompetence v poměru k jednotlivým ministrům jako správcům odvětví státní správy je generální a tito svou pravomoc vykonávají pouze jako delegáti vlády. — Na str. 86 nesprávně tvrdí autor, že ohledně publikace právních nařízení platí tytéž zásady jako ohledně publikace zákonů a přehlíží, že může to platiti nanejvýše pro nařízení vládní a zemských úřadů. — Není přesným, liší-li autor na str. 89 mezi pragmatikálními a smluvními zaměstnanci státními, ačkoli chtěl patrně postavití proti sobě zaměstnance stojící k státu ve veřejnoprávním a soukromoprávním poměru. — Na str. 91 přehlédl autor, že pětinu členů okresních zastupitelstev jmenuje ministr vnitra, nikoli vláda.

Tyto poznámky, které nechtějí vyčerpati celý obsah spisu, nechtějí a nemohou popřítí kladné stránky spisu, který jistě možno nazvati prací velmi zdařilou, jež nejen vyhoví svému účelu, ale přispěje i nad to k rozšíření znalostí našich ústavních poměrů v kruzích mimočeských.

M a t ě j k a.

H O V O R N A.

K otázce, smí-li býti část přestupkového hlavního přelíčení konána na místě činu?

V minulém čísle na str. 642—643 doporučuje Dr. Beutel plným právem i pro okresní soudy konati na místě činu výslechy svědků a slyšení znalce v souvislosti s místním ohledáním. Zdá se mi však, že vyžaduje ještě bližšího vyjasnění právní stránka otázky. Třeba totiž dobře rozlišovati konání hlavního přelíčení mimo sídlo soudu, o čemž jedná § 221 tr. ř. a ohledání na místě samém, jako součást průvodního řízení, pro něž sluší spatřovati zákonný podklad v § 254 odst. 3 tr. ř. ve spojení s § 116 n. tr. ř. Ustanovení § 221 má arci význam jen pro soudy krajské a nelze o ně opřítí konání hlavního přelíčení mimo sídlo soudu ve věcech přestupkových. Naproti tomu platí § 254 tr. ř. vzhledem k § 447 odst. 1 tr. ř. nepochybně *mutatis mutandis* i pro soudy okresní a v jeho rámci možno zajisté provéstí místní ohledání mimo soudní budovu. Již ze zákona samého (§ 116 n. tr. ř.) plyne, že místní ohledání může býti spojeno s důkazem znaleckým a že tudíž i výslech znalce může býti proveden na místě samém. Ačkoli se zákon o výslechu svědků nezmiňuje, přece bude sotva pochybno, že jest přípustný i výslech svědků na místě samém. Vždy může však jíti pouze o průvodní řízení nebo jeho část, nikoli o celé hlavní přelíčení.

Pochybná by mohla býti ještě otázka, je-li třeba k provedení průvodního řízení mimo soudní budovu svolení přednosty okresního soudu ve smyslu § 95 jedn. řádu. Třeba zastávati, že by svolení bylo třeba jen v rámci přípravného řízení, nikoli však tehdy, je-li místní

ohledání částí hlavního přelíčení. K tomuto rozhodnutí dospějeme stejně, ať pokládáme za výhradný právní pramen pro tuto otázku § 21 instr. pro trestní soudy a proto za nezávazný pro trestní soudy § 95 jedn. řádu hledíc k § 97 zák. o org. soudní, či řídíme-li se § 95 jedn. řádu. Neboť toto ustanovení musíme doplnit výnosem ministerstva spravedlnosti z 11. III. 1904 č. 4928, podle něhož není třeba svolení přednosty soudu, jde-li o úkon na základě průvodního usnesení samosoudce okresního soudu. Solnař.

D E N Í K.

Obsazení amerických trestnic. V Evropě v posledních letech se nápadně zmenšuje počet osob, které si odpykávají trest na svobodě. Bohužel není tento zjev tak projevem poklesu zločinnosti jako spíše důsledkem změn v zákonodárství a v soudní praxi (trest peněžitý místo krátkodobých trestů na svobodě, vydatnější užívání podmírného odkladu trestu, větší mírnost při výměře trestů na svobodě). Zejména v Anglii byl tento zjev již brzy po válce pozorován a také u nás vedl k restrikcí trestnic. Je zajímavé, že v Americe se setkáváme s pravým opakem. V trestnicích státu New York bylo na př. r. 1923 trestanců 4598, r. 1930 však již 6618, tedy o 44% více; v trestnicích státu Ohio dokonce r. 1923 3837 trestanců, r. 1930 8613, tedy o 120% více! Kdežto v Evropě se trestnice ruší, v Americe se staví nové. Američtí kriminologové vysvětlují tento zjev nejen vzrůstem městských center a jím podporovaným vzestupem těžkých forem zločinnosti, avšak zejména přísnou praxí rozhodujících soudů a komisí povolujících podmíněné propuštění, vyvolanou rostoucí zločinností a voláním veřejnosti po přísné represí. Má se za to, že četné vzpoury v amerických trestnicích, o nichž jsme se dočetli v poslední době, byly spolupodmíněny zoufalstvím odsouzců způsobeným krutými tresty.

»Soutěž a tvorba.« Dvojčíslo 9/10 časopisu »Soutěž a tvorba« (roč. IV.) věnovaného otázkám ochrany průmyslového a živnostenského vlastnictví, autorského práva a nekalé soutěže, právě vyšlo s bohatým obsahem, z něhož vyjímáme toto: JUDr. Karel Skála: K pojmu »soutěžitele« podle našeho zákona proti nekalé soutěži. — JUDr. Bedřich Bach: Jest posouzení dobrých mravů soutěže otázkou čistě právní? — JUDr. Vladimír Moravec: Rabat ve formě úsporných známek (spořenek, slevenek a pod.). — JUDr. Karel Skála: Pařížská unijní smlouva na ochranu živnostenského vlastnictví a její vnitrostátní provedení v Československu.
